

סיום מסכת גורם לכל אחד התרגשות מיוחדת, גם אם מאחוריו עשרות מסכתות שזכה לסיים, בדיוק כמו שאבא לילדים שמח בכל לידת ילד נוסף במשפחה. קל וחומר כשמדובר בסיום מסכת ראשונה, שההתרגשות בה גדולה עד מאוד. אצל שמעון בן חיים, שזכה לעשות את הסיום הראשון, ההתרגשות והשמחה גדולים שבעתים.

הרב יצחק מאדר, העלה על נס את רצונו העז של שמעון ללמוד, שעל אף שהוא עובד כל היום קשה, עדיין הוא מתאמץ לבוא בערב ולשבת שעה וחצי ללמוד. שכשאדם עובד כל היום ובסוף היום הוא מגיע אל התחנה העיקרית ומתיישב ללמוד, נחשבת עבודת כל היום כהכנה מוקדמת לאותו הלימוד וגם על העבודה הוא מקבל בשמים שכר.

כפי שמתבקש מכך, התקיימה סעודת מצווה חגיגית ומפוארת בביתו של שמעון, מסיים המסכת, בה נטלו חלק: בני המשפחה, החברות, רבנים, ביניהם הרה"ג מנחם חשאי שליט"א חבר ביה"ד הגדול בירושלים. במהלך הסעודה נשא שמעון בעל השמחה דברים נרגשים, בהם הודה למשתתפים ולחברותא הרב יצחק מאדר שליט"א שיזכו אותו להגיע לאן שהגיע, להרה"ג חשאי שליט"א שמאז בואו לשכונה, נוספה בה קדושה מיוחדת, ואחרון חביב לרב פרץ שליט"א המייסד והמקים, על כל המפעל המבורך שלו, שכל סיום המסכת נוקף בסופו של דבר לזכות. הרה"ג מנחם חשאי שליט"א, ריגש את הקהל על גודל המאורע, שיהודי זוכה לסיים את המסכת הראשונה שלו. עוד ציין את חלקה של האשה במצווה, בכך שהיא מעודדת את הבעל בדרכו, ובפרט כשמדובר בדרך חדשה, ומסכימה לוותר מזמנם המשותף הקצר, אחרי יום עבודה שלם שהיא אינה רואה אותו, והכל בשביל לימוד התורה.

החברותא, הרב יצחק מאדר, העלה על נס את רצונו העז של שמעון ללמוד, ושיבח את מאמציו, שעל אף שהוא עובד כל היום קשה, עדיין הוא מתאמץ לבוא בערב ולשבת שעה וחצי ללמוד. הוא הוסיף שכשאדם עובד כל היום ובסוף היום הוא מגיע אל התחנה העיקרית ומתיישב ללמוד, נחשבת עבודת כל היום כהכנה מוקדמת לאותו הלימוד וגם על העבודה הוא מקבל בשמים שכר. הסעודה המרגשת מסתיימת, כששמעון כמובן הצהיר שזו לו רק ההתחלה ואינו מתכוון להסתפק במסכת אחת. עוד באותו שבוע הוא התחיל ללמוד עם החברותא את מסכת בבא מציעא, בבית מדרש "זיו התורה" עם הרבה חשק והתלהבות.

כן ירבה וכן יפרץ

הננו מברכים בזאת את מעלת כבוד מורינו הדגול והנערץ, מורה עינינו ומאיר נתיבותינו, הרב הגאון המפורסם פועל ועושה גדולות ונצורות למען קירוב אחינו בני ישראל לאבינו שבשמים, הוא הגבר העומד בראש קהילת הקודש במסירות נפש ובגבורה עילאית

הרב פרץ מאיר שליט"א
ראש מוסדות "שבילי אור" חיפה
לרגל השמחה השרויה במעונו,
בהיכנס בנו יניק וחכים, בחור המצוה היקר
משה מרדכי נ"ו
לעול תורה ומצוות
וברכותינו צרופות, שיוכה לרוות רוב נחת דקדושה ממנו ומכל יוצאי חלציו שיחיו,
ולאורך ימים ושנים טובים יתעלם עמם בשמחות ובאהבים, מתוך הרחבת הדעת ומילוי כל משאלות לבו לטובה, אמן
המברכים באהבה רבה ואהבת עולם מוסדות "שבילי אור" חיפה

ועתה כתבו לכם את השירה
ברגשות גיל ושמחה הננו להזמיןכם למעמד
הכנסת ספר תורה
לעילוי נשמת עטרת ראשנו הצדיק המלובן
רבי דוד אבוחצירא הי"ד
בן רבי מסעוד ז"י
לבית המדרש "זיו התורה" רח' הגליל 52
ביום רביעי יג' כסלו (10.12.08)
מארגן ע"י משפחת עמר ומיטון שיחיו
לפרטים 04-8327744

שבילי אור

בראשות מו"ר הרב פרץ מאיר שליט"א
דוא"ל: zivhatora@shviley-or.co.il • 04-8327744 • טל. כסלו תשס"ט • 7

דבר הרב

לאהובי ורעי אנשי קהילתנו הק'!
חודש כסלו חל בו חנוכה הבעל"ט, אשר בו "פרצו חומות מגדלי וטמאו כל השמנים".

חז"ל אומרים ששמן מרמז לתורה. מדוע המשילו חז"ל דווקא את השמן לתורה, וכיצד אפשר לטמא את התורה, שונאמר "וטימאו כל השמנים". כידוע, בשמן ב' תכונות, מצד אחד מלכים ושרים סכים בשמן ומצד שני כתמי שמן קשים מאוד לניקוי וכיבוס ונדרשים מאמצים רבים בכדי לנקותם. כך היא התורה באם לומדים אותה בכוונה אמיתית וטהורה, נוהרים בדרךנו ומכניסם לב טהור, הרי שע"י התורה נוכל להתקרב לה' ואזי התורה היא בבחינה זכה נעשית לו סם חיים. אבל אם חלילה הפוך, כמו דרכם של היוונים והמתייוונים, כי לא רצו לאבד גופנו, רק לבטל התורה, שכל רצונם היה שאדרבא, ילמדו תורה, אבל בלי קדושת התורה, אלא כמקצוע וידע בעלמא. כי רצו להשכיחם תורתך ולכן טמאו השמנים ולא השליכו אותם, ואז חלילה נעשית לו סם המוות. שמעתי פרוש נפלא על הפסוק: "בכל עת יהיו בגדיך לבנים ושמן על ראשך אל יחסר" (קהלת ט"ח), שזה משל על התורה הקדושה. הבה נתאר לעצמנו אדם עם בגדים לבנים וכך שמן מלא על הראש, כל תזונה לא נכונה, שיעשה האדם, יכולה לגרום לשמן להישפך ולהכתיים את הבגד. כך היא תורתנו הקדושה, אם נוטים אפילו מעט מהכוונה הראויה להילה, יכולה התורה להפוך לבחינת כתמים על בגד לבן, כתמים שלהסירם קשה מאוד. ועל כן כמה מוטל עלינו להתרחק מדרכי היוונים והמתייוונים ולהדבק בקדושת התורה באמת, על ידי זהירות מרבית לא לנטות ימין ושמאל ממטרת תורתנו. כפי שלימדונו חז"ל כשאמר, מה השמן הזה אין מתערב בשאר משקין, כך ישראל אין מתערבים באומות העולם ואין חכמת התורה מתערבת בשאר חכמות העולם. ויהי רצון שה' יתברך יתן לבנו להדבק בתורה הקדושה ובדרכיה.

אמן כן יהי רצון פרץ מאיר

שבילי הפרשה

אנו מתפלאים על עשו שמכר את העולם הבא שלו ושל כל צאצאיו, תמורת לחם וניזיד עדישים, לא ימכור את העולם הבא של התפילה שלו תמורת הנאה של רגעים... כי העניינים הגשמיים מסתדרים אצל כל אחד כפי מולו וההולך בדרך הישר מסתדר בכל הדרוש לו

שורש ההבדל
התורה הקדושה נותנת לנו הגדרה ברורה ביותר, מהו שורש ההבדל בין חיי עשו לחיי יעקב אבינו. עשו הוא איש ציד, איש שדה, נמשך אחרי תאוות העולם הזה וכמו שאומר בעצמו "הלעיטני נא מן האדום האדום הזה" (בראשית כ"ה), לעומתו יעקב אבינו מואס בתענוגות עולם הזה ובוחר להיות יושב באהלי שם ועבר, והנה יעקב מציע לעשו עסקה, שימכור את הבכורה תמורת לחם וניזיד עדישים, ובהיות עשו להוט אחרי העולם הזה, ממילא בו לבכורה ולכל דבר שבקדושה, הוא מוכן למכור את כל העתיד הרוחני של עצמו ושל כל צאצאיו לנצח. לאחר המכירה, מספר בבזזי לחבריו איך עשה עסקה עם יעקב וקיבל ארוחת צהריים דשנה תמורת איזו בכורה שהוא לא יודע מה ערכה, ויחד עם חבריו הוא בו ולועג ליעקב.

כעבור 48 שנה, כאשר מלאו לעשו 63 שנים, הוא מתבקש ע"י יצחק אבינו שיעשה לו מטעמים כדי שיקבל את הברכות, ומן השמים מסובבים שיעקב אבינו יקבל את הברכות. כאשר עשו רואה שהפסיד את הכל בשביל שהוא עצמו מכר את היקר והקדוש תמורת ניד עדישים, הוא זועק זעקה גדולה ומרה ומוריד

שבילי התורה

הרב הגאון אביכור יורם מג"ש ב"זיו התורה"

כל זמן שהנר דולק אפשר עוד לתקן

יש בכוחה הצליח ולבטל את כוחות הטומאה ורוח הרעה הנושבת סביבנו. בפיוט לחנוכה אנו אומרים "בני בינה ימי שבפורים תיקון החטא היה דווקא בגוף, צום ותענית, ובחנוכה היה צריך דווקא התעוררות מלמעלה, שהיוונים הם שרצו להכשיל את ישראל אך הקב"ה ברחמי המרובים הציל אותנו וביטל גזרתם. בכל רגע שאנו דואגים שהנר יידלק ויאיר לנו, הקב"ה לא יסיר מעלינו את השגחתו וזכות השמירה של התורה והמצוות שהם הנרות שלנו ושל בנינו, שבהבל פיהם העולם קיים, יסיר מעלינו הקב"ה כל החורשים מזימות נגד ישראל ומבקשים לכתוב את נר ישראל, ולכן נאמר כל עוד שהנר דולק אפשר עוד לתקן, ועלינו להתחזק בעז ובגבורה ולהיטיב את נר נשמתנו שיידלק יותר חזק וגבוה ונזכה לאור זיו התורה והמצוות ולהסתופף בזיו התורה ככתוב זה א-לי ואנוהו

איש תם יושב אוהלים / פרשת תולדות

יכולת לעצור אותו, ובשעה שהאדם נותן אל לבו על מצבו, הוא נוכח לדעת שהיה מרומה מכל הצדדים, וכי העניינים הגשמיים מסתדרים אצל כל אחד כפי מזלו וההולך בדרך הישר מסתדר בכל הדרוש לו, ומי רימה אותו והקיא אותו של הדרך שהלך בה? הלא הוא רימה את עצמו! ואמנם עיקר העקבה הגדולה והמרה היא בעולם האמת אשר שם כל ענייני החומר הם בבחינת "חלף עבר" ושם בעולם האמת הגדול הוא הצער והאבל על זה שאבד עולם שעומד לעולם בזמן שהיה יכול להיות כמעט השנים שנקצב לו להיות בעולם הזה, הרמב"ם בהלכות תשובה."

הצלחות חומרות מדומות

עשו תפס את הסעות שלו כעבור 48 שנה, כאשר כבר חי 63 שנים של הפקרות, אומר הסטייפלר זצ"ל, אנו קוראים כל זה ומתפללים על השטות הגדולה של עשו שמכר את העולם הבא שלו ושל כל צאצאיו, תמורת לחם וניזיד עדישים, ומוה ילמד כל אדם מוסר השכל לעצמו שהוא לא ימכור את העולם הבא של התפילה שלו עצמו שהוא לא ימכור את העולם הבא של התפילה שלו עצמו שמתעצל להזדרז לקום לתפילה או הוא מתגלגל על מיטתו, או שמאחר לשיעור וכדומה, תמורת איזה ריווח של כמה שקלים ומתפתה להפסיד עולם נצחי בשביל איזה רגע של הנאת עולם חולף ועובר. וזה לשונו של הסטייפלר זצ"ל בספר ברכת פרץ, פרשת תולדות: "זהו מצבו של כל אחד ואחד אשר מוותר על מצבו הרוחני של עסק התורה, עבור הצלחות חומרות מדומות, לפי שעה נדמה לו כי הצליח הצלחה גדולה וחשובה, אבל לאחר זמן פגה השמחה של השגת התשוקה, ובמקום זה באה תחושה של צער ומרירות, צרות לא חסר בעולם הזה בכל מצב שהוא, והשימוון במצב הרוחני נשאר לעולם, ועוד הולך ומתרחב מבלי

עלון זה מוקדש לעילוי נשמת: חביבה בת חנינה * אברהם בן חניני הונצח ע"י אברהם גלבוה הי"ו

דבר המערכת

הסיפור של חנוכה מתחיל עם עליית האימפריה היוונית, אז, סימלה התרבות היוונית את הקידמה. חכמי יוון פיתחו את הפילוסופיה את מדעי הטבע, השירה, האמנות הפלסטית ואת תרבות הגוף. השלטת התרבות הזאת על העמים, לא היתה קשה במיוחד. לעומת תרבותו של העולם העתיק, היתה התרבות החדשה מתירנית ומשחררת ממעצורים רבים, וזו קסמה להמונים. רק ירושלים ויהודה דחו את תפיסת העולם החדשה. בתחילה הניחו היוונים ליהודים לחיות כרצונם ועל-פי אמונתם. ואף ראו בתורת ישראל נכס תרבותי רב-ערך, הם יקישו משבעים מחכמי ישראל במצרים לתרגמה ליוונית. תרגום הידוע בכינויו 'תרגום השבעים'. אך חכמי ישראל חששו מפני קירוב לבבות זה. ואכן, צדקו. אט החלה להתפתח בתוך העם היהודי תופעת ההתייוונות. צעירים חסרי שורשים נסחפו אחר היפי החיצוני והחופש המוסרי של תרבות יון. כמו גם השכבה הגבוהה שאימצה את תרבות יוון, שהיתה כרטיס-כניסה לחרתיו לכלכלי לעולם הגדול. המתייוונים התייחסו לתורה ולמצוות כאל אמונות נושנות שאבד עליהן כלח. את עצמם החשיבו כנושאי דגל הקדמה והתרבות, אנשי העולם הגדול והמודרני. נאמני התורה נתפסו בעיניהם כחשוכים

שבילי ההשגחה

בישיבה הממוקמת בשכונה, שנשאה אז אופי חילוני מובהק, אל תוך השכונה הוותיקה נכנסה כרוח סערה אישיות הכובשת של הרה"ג ר' פרץ מאיר שליט"א, המסכם יותר מעשר שנות קירוב רחוקים. כבר בימים רחוקים לאבינו שבשמים, כשחזרתי לביקור בשכונה נוכחתי לדעת כי אישיותו הממגנטת ואהבת ישראל שבו נוגעים במקומות בהם קשה היה לתאר כי ניתן להגיע אליהם.

יודע הרב פרץ כי אל כבשים הוא מלקט ברחובות נווה שאנן בחיפה, כי אם יהלומים שערבם אינו בר שיעור. איש אינו רואה כדבר מובן מאליו את משימות החילוץ המסוכנות שהוא נוטל על עצמו פעם אחר פעם, אך מי גם יוכל לשער ולתאר את השמחה והנחת שהוא מסב לבורא עולם כשהוא משיב לו את האבדות בזו אחר זו. הוא מוציא יקר מזולל.

ו'פאנאטיים'.

קשה שלא להבחין בדמיון בין תופעת ההתייוונות שהתרחשה לפני מאות בשנים, לבין המתרחש היום ברחובותינו, אותן שאלות, אותם לבטים, אותן התמודדויות, בתוספת הפרספקטיבה היסטורית. אנו יכולים ממש לשמוע את הוויכוח הסוער בין המתייוונים לבין היהודים הנאמנים לתורת ישראל ולמצוותיה, אפילו השפה והמושגים נשמעים עכשוויים לגמרי. המאבק הזה הוא קיומי, והוא חשוב לאין-ערוך מכל היסטאמות המרחפות בחלל האוויר. בעבור העם היהודי זה עניין של להיות או לחדול חלילה. לשמחתנו נראה, שגם בתנאים של עולם חופשי, בלי גזרות ורדיפות, מחלחלת אט ההכרה, כי יש לשוב לדרך המקורית של עם-ישראל. המוני בית-ישראל מתחילים להבין, כי עתידנו - כעם וכיחידים - טמון בהמשך הרציפות של המסורת היהודית. כשאנו מדליקים את נרות החנוכה, כדאי שנזכור את הלקח הנצחי. מפתה מאוד להיות חלק מהעולם הגדול, אבל הקיום היהודי תלוי דווקא בשמירת הייחודית היהודית ובעמידה עקשנית על הדבקות בתורת ישראל ובמצוותיה. הערכים האנושיים משתנים ומתחלפים, אבל ערכי היהדות נשארים נצח, ועמם אנוחנו. חנוכה שמח!

הדליק את האור בחיפה / חלק א'

שבת בקשות

הרינו שמחים להודיעכם על שבת בקשות בנוסח ירושלים שתתקיים בש"ק פרשת "וישלח", ט"ז בכסלו תשס"ט

בבית מדרשו "זיו התורה" רח' הגליל 52 נווה שאנן חיפה

עם החזן הגדול

הרב אליהו אוזן הי"ו ירושלים

הר' יצחק מאדר הי"ו

חזן בית הכנסת

בהשתתפות חזנים ופייטנים ובהשתתפות הרבנים הגאונים

מו"ר הרה"ג הרב פרץ מאיר שליט"א ראש המוסדות

מו"ר הרה"ג הרב מנחם חשאי שליט"א חבר ביה"ד הגדול ב-ם

זמני התפילות

מנחה בעש"ק: 16:15

שירת הבקשות: 20:15

שחרית של שבת: 07:25

מנחה של שבת: 15:35

עונג שבת וסעודה שלישית בהשתתפות החזנים

הציבור מוזמן!

כיבוד קל עזרת נשים פתוחה

כשמצאתי את עצמי צועד שוב, לאחר שנים כה רבות, בשכונת נווה שאנן בחיפה, לקראת ביקור בשיבת "נחלת הלויים" בה למדתי בעבר, לא יכולתי שלא להיזכר בתקופת לימודי כבחור צעיר

הלוויים" בה למדתי בעבר, לא יכולתי שלא להיזכר בתקופת לימודי כבחור צעיר

את ההוכחה המובהקת למידת השפעתו על צביונה של השכונה, ניתן ללמוד מרוח ההתנגדות המתעוררת בקרב קברניטיה החילונים של העיר, החשים כי "הרב פרץ ישנה את הדמוגרפיה של העיר". הם יציבו לו מלכודת בכל פינה, טילו בו רפש וזיקו בו מרה, יתאמצו למרר את חייו ולשבש את אורחותיו, אף הם חשים כי קרבה והולכת נקודת החל חזור ושכונת נווה שאנן משנה אט את ממותה.

פעילות שהחלה ביסוד מסגרת בה קבעו אברכים עתים לתורה בצוותא עם יהודי השכונה שניאותו להתקרב ולטעום מנועם התורה, הפכה בחלוף עשור למערכת מוסדות חינוך הכוללת, גני ילדים, בית ספר, ישיבה לצעירים, כולל לבעלי בתים, בית מדרש מרכזי ועריכת סמינרים בהשתתפות מאות משפחות. היהלומים שבעבר הוסתרו בצמרון של כבשים ובקושי רב נצלו ממלעות הטרף, מוגנים היום בכספות מוזהבות מרגע חציבתם וליטושם.

שמה של מערכת החינוך שהקים הרב פרץ בעשר אצבעותיו הולך לפניו, בית חם לכל ילד, מקלט מפגעי הרחוב, הגנה מהתדרדרות האלימה של החינוך האזרחי במדינת ישראל. חילונים מובהקים שמעולם לא בקרו בית הכנסת, אל הכיור מונחים ביססים כהפרדת בשר חלב או קביעת מזוזה, החלו, מתוך דאגה לעתיד ילדיהם, מתקשרים עם הרב פרץ. החום האנושי מוקרן סביבו כהילת אור ממגנטת, משכנע במגע ראשון את כל אלו שמעולם לא שוחחו עם יהודי חרדי, הלאת הכבוש המתפרץ בין מילותיו, לוכד כחבלי קסם את הרחוקים ת"ק פרסה מהווייתו, מסירות הנפש המוחצנת היטב, כובשת את נפשם של אנשים חיים בעולם בו כמעט ומאבד האדם את צלמו האנושי.

שבילי הבית היהודי

אחת הסוגיות הקשות בחינוך היא האם לשמור על הילד מסביבה שלילית, או אדרבא לתת לו להתנסות, להתמודד ולהתחשל? בפרשת "וירא" שקראנו לא מזמן, התורה מספרת שהיו לאברהם אבינו שני בנים יצחק וישמעאל, שרה הבחנה שישמעאל שהיה גדול יותר, מלמד את יצחק עבודת אלילים וגילוי עריות, שהם מעשים שהנפש לא תסבול, מייד ניגשת שרה לאברהם ואומרת לו "גרש האמה הזאת ואת בנה" (בראשית כא י). זה היה אחד הנסיונות הגדולים לאברהם אבינו, ותגובתו הייתה "ירע הדבר מאוד בעיני אברהם על אודות בנו" (שם י"ב) מסבירים המפרשים שנקודת הויכוח בין אברהם לשרה הייתה האם להשאיר את ישמעאל, בתקווה שיצחק עם החינוך הטוב של הבית יתמודד עם מעשיו השליליים של ישמעאל, או לגרש את ישמעאל, ולא לסכן את חינוכו של יצחק. מי הכריע בוויכוח המשמעותי הזה? הקב"ה בעצמו הורה כיצד עליהם לפעול בפתרון השאלה שעמדה בפניהם, שנאמר, "ויאמר ה' אל אברהם כל אשר תאמר אליך שרה, שמע בקולה" (שם י"ג) נכון שאמו של ישמעאל, גויה הייתה, אך אביו אברהם הוא אבי האומה הישראלית, האדם שלזכותו נזקפו זכויות רבות של השבת רבים בתשובה, ואם יש ליצחק הורים צדיקים שכאלו, מה הפחד שיתקלקל? אלא מכאן אנו למדים שילד הוא ילד, בטבעו הוא סופג לתודעתו את הדברים המתרחשים סביבו בתמימות, הוא נוטה להתפתות ונוסף הוא חסר נסיון. כך שודאי שכל מה שהילד שומע ורואה חייב להיות בשליטתנו המלאה,

"כרטיס לרכבת בבקשה!" פנה האציל למוכר הכרטיסים, כשהוא מביט בהתלהבות ברכבת העומדת בתחנה, זוהי לו הפעם הראשונה שמבקר בתחנת הרכבת, עליה שמע רבות מחבריו. בגדיו ופניו האצילים העיזו על כבודו ומעמדו. "כן, כן בהחלט, מייד אדוני הנכבד" ענה הפקיד והגיש לידו כרטיס אדום שהיה ממוסגר בעיטורים מוזהבים, ומיד נקב במחיר הכרטיס שהיה גבוה מן הרגיל. מוקסם ממראה הקרונות וההמולה סביב, צעד אט מול קרונותיה החונים כשהוא מחליט להכנס לקרון הראשון שנודמן לו בדרכו, הריחות הלא נעימים, קרקורי התרנגולים ומראה הקרון העלוב לא הפריעו לו, הוא התיישב במקום פנוי ליד חלון רחב שהשקיף אל התחנה, סוקר את הכפריים שמילאו את הקרון, מתרגש מהעובדה כי ה"חדרון" הזה עתיד לנוע על גלגלים שלא חסדהו אל בעלי חיים אחרים ימשכו אותו. שריקה חדה נשמעה, שריקה נוספת ולאחר השריקה השלישית החל הקרון לנוע.

קרונות ההולמים את מעמדנו

ככל שהגבירה הרכבת את מהירותה, גאתה ההתרגשות בלב האציל. לפתע הופיע פתח הקרון אדם לבוש מדים שהכריז בקול "ביקורת כרטיסים" האציל שלף את כרטיסו והבחין שלאיכר שישב לידו כרטיס כחול השונה משלו. האיכר שישב סמוך לאציל החליט לנצל את תמימותו, בקריצת עין אל חבריו פתח ואמר: "ידע לך שברגע שהכרטיסן יבחין בכרטיסך תמצא את עצמך מחוץ לקרון, אם תשמע לי אולי תנצל", "מה עלי לעשות" קרא האציל, "כנס מתחת לספסל ואני אכסה עליך". האציל הרים את גלימת הפאר שלו ונכנס בקושי רב תחת הספסל, כשהאיכר מכסה עליו.

האם לשמור את הילד "סטריילי"

הרב אביאל עמשלם שליט"א יועץ נישואין וחינוך ילדים "זיו התורה"

וודאי שהדברים משפיעים על נפשו ועל אישיותו, ועלינו למנוע ולצמצם את הדברים השליליים שבסביבתו. המציאות העגומה שבודרנו והירידה המוסרית שאנו עדים לה, מוכיחים בעליל שהגישה המתירנית הדוגלת במתן חופש כמעט מוחלט לילד, בטעות סודרה, כדי להיות יעילים, הורים חייבים להיות מסוגלים לתפוס פיקוד. המשפחה היהודית אינה משפחה דמוקרטית. לפני שנים, מספר מומחים לענייני הורות תמכו ב"שיבות משפחתיות", בהן כל חברי המשפחה יושבים סביב השולחן ומצביעים על הנושאים והכללים במשפחה. בישיבות כאלה, לכולם יש משקל שווה. אמנם, חשוב לאפשר לילדים להביע את רגשותיהם ורצונותיהם, אולם חשוב יותר שההורים יהיו הסמכות המקבלת את ההחלטה הסופית. הורים מקבלים את סמכותם מהקב"ה. על הילדים מוטל לכבד את הוריהם ולהוקינם. על ההורים מוטל, לגדל ילדים באהבה, רגישות וחכמה. כהורים, עלינו לגשת למילוי תפקידנו בביתחון. ילדינו צריכים להרגיש שאנו יודעים מה אנו עושים. הגישה התורנית שיש לשמור ולגן על ילדינו וליצור להם גבולות היא הגישה הנכונה שהוכיחה את עצמה במשך דורות, והיא שסייעה לעם היהודי לשמור על יחודיותו בכל הגליות והטלטלות העזות שעברנו.

אשרינו שזכינו לתורת חיים - תורת אמת

בררכת רב נחת יהודית מילדיכם

אוהבכם - הרב אביאל עמשלם

"נסיעת החיים"

הרב אדיר פרץ שליט"א

ואמנם שכהגיע הכרטיסן אל האיכר לא הבחין באציל הדחוס תחת ספסלו, אך זה סימן בעיניו אל הכרטיסן על מה שמתחבא תחת הספסל והסגיר את קורבנו שכבר בלע את הפיתוי. הכרטיסן בעט באציל והחל צועק עליו שיצא ממחבואו לא לפני שכינה אותו בכינויים שהלמה כפרי מתמקל ולא אציל מוכוב שכמותו. לקול צחוקם של מאכלסי הקרון, שזכו להצגה משובחת, יצא האציל ממחבואו, מנער את האבק מעליו. חפוי ומבויש ממצבו, הביט הכרטיסן המום ממראה האציל, מה לו למקום כזה, ובכלל מה מעשיו תחת הספסל, הררה הכרטיסן בלאבו. "יש לך כרטיס?" שאל הכרטיסן בקול זהיר. בהיסוס ובחשש הוציא האציל את כרטיסו האדום והגיש לכרטיסן, שבחן את הכרטיס שאכן מקורי הוא, הוא פנה לאציל במשק להבין מה מעשיו בקרון זה.

"קניתי כרטיס לנסיעה ברכבת... וכנראה שחלה טעות... אני מוכן להוסיף כל סכום נדרש, רק אנא ממך מנע ממני נוספות". "כבודו לא יודע שכרטיס זה מקנה לו מקום ישיבה בקרון המפואר ביותר ברכבת זו?, מושבים מפוארים, תאורה עשירה, וילנות, שטיחים, מלצר המגיש שתיה לכל דורש, ואילו אתה יושב בקרון זה על דרגשים מעץ, חלונות ערומים ועוד נכנס תחת הספסל מחשש שמא יתפסו אותך" "לא ידעתי שכרטיס זה מזכה אותי במקום ההולם את כבודי ומעמדו" "שוטה שכמותך מדוע לא שאלת?, מדוע לא בברת?, כמה עוגמת נפש ועלבונות היית חוסך מעצמך לו רק..."

בנים אתם לה! אלוקים

עד כאן המשל והנמשל... זכה עם ישראל להיות העם

מכתבים למערכת

בעלון האחרון שיצא תחת ידכם, הנחתי לקרוא את הסיפור המיוחד והמרגש של "ברב המערכת". אכן הסיפור מדגיש את החכמה הנפלאה של תורת ה' יתברך ואת האופן שבו המדע מקביל לה, אחר שמתאמץ בכל כוחו במחקרים רבים ובסופו של דבר מגיע למסקנות שכלובות כבר מאות אלפי שנים אצל העם היהודי. אך נ"ל שהמסקנה, הנובעת מהסיפור, בנוגע להלכה עצמה קצת לא מדויקת ואולי יש מקום לתקן, בע"ה. מהסיפור ניתן להבין כי המעבר משינה לעמידה מהווה גורם סיכון ויש לפתור זאת דווקא ע"י ישיבה של 12 שניות לפני העמידה, וכמו שהעיר הפרופ' כי היהודים אומרים בישיבה: "מודה אני לפניך מלך...וגו". במקום סתם לספור 12 שניות. חומרה זאת שלפיה צריך לומר "מודה אני" דווקא בישיבה לא מופיעה בשום מקום בהלכה לפענ"ד. לכן נ"ל להסביר שהסיכון אינו נובע ממעבר חזי מתנוחת השכיבה לתנוחת העמידה שיש לפותרו ע"י ישיבה, אלא קיים בעת מעבר משינה לעמידה, ושהיה של 12 שניות לאחר שפקד עיניו תפתור את הבעיה.

אומרת הגמ' (גיטין ע, א) "חמישה קרובין למיתה יותר מן החיים ואלו הן: אכל ועמד, שתה ועמד, וישן ועמד...וגו." וי"ל **שמדובר באדם שהתעורר משינה ולא שהה בערותו כלל, ומיד עמד**. אבל אם, אפילו כשעדיין שכב, שהה בערותו ואז (בשכיבה או בישיבה): "מודה אני", זה עצמו יהווה עיכוב (כ-12 שניות) לעמידה, ויוציא את האדם מכלל הסיכון שהגמ' אומרת וכך יוכל מיד לעמוד אפילו מבלי לשבת כלל. אדרבה נ"ל שניתן לדייק מההלכה כי ליהודי הקדוש ישנה עדיפות אפילו, לומר "מודה אני" לה' יתברך, מיד כשפוקא את עיניו ולפני שמתחיל לקום, שכן דבר ראשון מודים לאבינו שבשמיים שזכינו לקום עוד יום לעבודתו יתברך בעוה"ז.

(קצ"ע, סימן א'; מ"ב, סימן א' ס"ק ח'; ילקוט יוסף, סימן א', סעי' ח' ט'; שו"ת

הלכות גר"ח קנייבסקי; ועוד) אולי אם היו בודקים את המחקר הנ"ל בלשהות 12 שניות דווקא בשכיבה, בודאי היו מגיעים לתוצאות דומות. אולי עוד יגלו זאת ברבות הימים.

ישי ציביאק

המיוחס באמת, בנים אתם לה! אלוקים, והייתם לי עם סגולה כי בכס בחרתי מכל העמים, ומה שמאפיין אותנו כאצולה וכבני מלכים הוא האופן בו אנו חיים את חייהם יום שלנו. לאצולה, יש כללי הנהגות חוקים שמקנים להם את מעמדם. רק לעם ישראל יש אסופת חוקים, כללים והנהגות שמקנים להם את השם עם סגולה, התורה הקדושה מידותיה, חוקיה, כלליה, הנהגותיה ועצותיה, מקנים לנו, כאשר אנו מצייתים להם, לא רק מעמד אצולה גשמי אלא גם תנאי חיים הולמים את המעמד הרוחני שלנו. אנו שואפים תמיד לשפר את תנאי החיים ובעיקר את הרוח שבהם, "שלום בית" הינו תמיד בראש הרשימה, אח"כ החינוך. מדוע אנו תרים ומתייחסים לחפש פתרונות ודרכים "בקרונות" שאינם הולמים את מעמדנו? מדוע להדחק למחת לספסל ולעבור את הנסיעה בקושי רב? הרי יש בינו כרטיס למחלקה ראשונה. "כרטיס" זה הוא התורה, ואנחנו בני האצולה של מלך העולם. הדבר נמצא בידנו, "בפיך ובלבבך לעשותו" ואולי זה רחוק? לא ולא, משיבה תורת ישראל "כי קרוב אליך הדבר מאוד" (המתכון לחיים משופרים, לזוגיות נכונה, לחינוך ילדים ובודאי בשאר התחומים, בידינו ממש, מדוע א"כ כל כך הרבה בתים קורסים בגלוי ולפעמים שלא בגלוי. הכרטיסן אמר לאציל לא בברת? או שאלת? ולכן לא ידעת!

אחים יקרים!, בעז"ה אנוס בין שורות אלו להעביר אליכם את המסרים, הנהגות והחוקים שב'כרטיס' שבידינו ע"מ שנשב במחלקה שמגיע לנו, מחלקה ראשונה, ונוכל לעבור את "נסיעת החיים" בתנאים הולמים את מעמדנו בשלווה ובנעימות ובסיפוק רוחני.

טיפול לכל- מדיקל בע"מ

שרותי מטפלות אחיות עובדים זרים וכ"א

- ייעוץ והדרכה בנושאי קשישים-
- חוק סיעוד וביטוח לאומי
- העובדים הזרים
- חינוך בנות הסדרי יוזות
- שירות טרם סיעוד
- טיפול בהסדרת שעות נוספות לנציולי שואה
- קמפוזיות או מטפלות בבתי"ח
- עובדים זרים וישראלים לסיעוד 24 שעות
- אספקת חובשים לילויי טיולים
- הסדרת רישיות לעובדים זרים

בנהגלת איתן מוכרת 04-8677697/8

יוסף זרחין

מורה נהיגה

"נשאת ונתת באמונה!"

עשרים שנות ניסיון!!! = חסכון במס' השיעורים! = חסכון כספי ניכר! ייחודי ובלעדי!!! - כשעולים במס' השיעורים- מחיר השיעור יורד!!!

לא עברתם בטסט הראשון- מחיר הטסט השני יורד!

עזרה ותמיכה למתקשים בתיאוריה 0522-840-840

חרמני

רח' הרב קוק 37 רכסים 9040706 / 8222066 050-4141625

בהשגחת הרב יוסף ברנדייס שליט"א

שמחות שבתות קידושים אירועים קלטות לשבת

כשרות איכות ואיורו ללא פשרות

משקפיים אופטיים

מסגרות = 99 ₪ משובחות

מרכז ניו אופטיקה

רח' הרצל 36 חיפה קומה א' טל. 04-8644483

זמני פתיחה: א, ב, ד, ה: 9:00-19:00 ג, ו: 13:00-9:00